

lide paa, o. s. v. Gaar det da an med en Anlægsingeniør og en Formand selv at overtage Arbejdet, er det ikke nødvendigt at have en Entreprenør? Jeg skal da oplyse, at ifølge en Opgørelse, der foreligger fra den paagældende Ingeniør, er det Arbejde, der er udført, og som andrager ca. 100 000 Kr., udført ca. 22½ pCt. billigere end, hvis det var udført gennem Entreprenør. Jeg vil gerne lægge de ærede Medlemmer, der har Forbindelse med Koncessionshavere, der skal anlægge saadanne Baner — og det er sikkert adskillige —, paa Sinde, om det ikke var rigtigt ogsaa andre Steder at forsøge noget lignende. Man undgaar jo derved at optage de store Millionlaan, der bliver nødvendige, hvis man skal have enten Halvdelen eller hele Arbejdet udbudt i Entreprise. Man kan her begynde i det smaa. Og saadan vil det kunne gøres hele Landet over. Der er mange, der i og for sig har megen Lyst til at begynde, men de viger tilbage for at optage de dyre Laan, der skal bruges. Jeg anfører blot, at vi har været overordentlig glade og tilfredse med den Maade, hvorpaa Arbejdet hidtil er udført, og jeg henstiller derfor, om man vilde gøre Forsøg med noget lignende paa andre Steder og ogsaa paa andre Omraader. Tiden er jo inde, hvor man bør søge at finde saa meget Arbejde som muligt og derved medvirke til, at Understøttelseskontoen kan gaa ned. Maa jeg, medens jeg er ved Banerne, i Tilslutning til Venstres Ordførers Udtalelse angaaende Automobilerne sige: Mon det ikke nu er paa Tide, at man alvorligt tager det Spørgsmaal op til Overvejelse, om der er ret megen Mening i at bygge nye Baner med stærkt forøgede Takster af Hensyn til Kulpriserne og andet for derved at skabe Balance, naar man samtidig dermed skaber Mulighed for, at det ene Automobilselskab bliver startet efter det andet og derved yderligere tager Trafik fra Banerne og forøger disses Underskud samtidig med, at vore Landeveje totalt ødelægges? Mon det ikke er en Samfundsøkonomi à la Molboerne? Det er jo Tidens Løsen, at vi skal have Automobiler, det maa heller ikke opfattes, som om jeg vil gaa derimod. Jeg kunde dog tænke mig, at vi fik nogle andre Køreregler, det var særdeles heldigt, at ogsaa andre kunde færdes paa Landevejene, at ogsaa Fodgængere fik en vis Ret, saa vi ikke altid skal løbe over paa Marken, hvad vi ganske vist ikke maa; men i Nødsfald maa vi dog søge derover, naar der ageres vild Kørsel paa Landevejene. Automobiler maa vi, som sagt, have, men saa maa vi sørge for at have nogle ordentlige Køre-

regler, bedre end de nuværende, for at forhindre Ulykker. Jeg tror ogsaa, det er paa Tide at faa undersøgt, om man ikke fra Automobilerne Side maa yde noget mere til Istandsættelse af de Veje, der bliver ødelagt. Det er jo ikke noget stort Beløb, der findes opført paa Finansloven som Skat af Motorkøretøjer. Jeg tror, det er 875 000 Kr. Men fra de sagkyndiges Side er det oplyst, at hvis vi skulde have vore Landeveje istandsat saaledes, at de kunde modstaa den Ødelæggelse, Bilerne forvolder, vilde det koste 300 Mill. Kr. Jeg tror derfor, at det er paa Tide at tage under alvorlig Overvejelse, hvorledes vi kan faa dette Forhold ordnet, saaledes at Automobilerne faar den Ret, der kan tilkomme dem, men ogsaa saaledes, at der tilsikres Kommunerne den Indtægt, som er nødvendig for at udbedre den særlige Skade, Automobilerne forvolder, samt endelig saaledes, at Forholdet i Konkurrencen mellem Lastautomobiler og Baner bliver et saadant, at Banerne ikke ligger under.

Jeg talte forleden om de Understøttelser, det vil blive nødvendigt at yde i de Tilfælde, hvor Arbejde ikke kan tilvejebringes, og jeg skal derfor ikke opholde mig nærmere ved det Spørgsmaal, men kun paa ny henstille til den højtærede Minister, at dette Spørgsmaal maa blive taget under alvorlig Overvejelse. I denne Forbindelse vilde jeg, da det i høj Grad har Interesse for Kommunerne, ogsaa gerne henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa det urimelige Forhold, der er i Statsrefusionen til Kommunernes Forsørgelsesanstalter. Det erkendes vist fra alle Sider, at gamle alderdomsunderstøttede, som er blevet saa skrøbelige, at de skal have dagligt Tilsyn og Pleje, bedst kan faa denne Pleje paa dertil indrettede Anstalter. I hvert Fald har man i Byerne gjort den Erfaring, ikke mindst under den stærke Stigning i Priserne paa Livsfor nødenheder og den stigende Arbejds løn, at det er meget vanskeligt at faa saadanne gamle, skrøbelige Mennesker anbragt i Pleje. Derfor synes jeg, at Kommunalbestyrelserne nærmest skulde animeres til at bygge saadanne Hjem, Anstalter, eller hvad man skal kalde det, hvor de gamle er sikre paa at faa en god og forsvarlig Pleje. Men det er jo ikke saadan, at Staten animerer paa det Omraade. Naar Kommunerne udbetaler almindelig Alderdomsunderstøttelse, faar de Halvdelen refunderet af Staten, men naar de bygger et saadant Alderdomshjem og optager de gamle, skrøbelige Mennesker der og giver